21/04/2020

ВЕЛИКДЕНСКО ПОСЛАНИЕ НА ПЛОВДИВСКИЯ МИТРОПОЛИТ НИКОЛАЙ ДО ОСВЕЩЕНИЯ КЛИР И ВЕРНИЯ БОЖИ НАРОД НА ПЛОВДИВСКА ЕПАРХИЯ

Христос Воскресе!

Обични в Господа, братя и сестри,

И тази година Божията милост ни сподоби да празнуваме светлото и преславно Христово Възкресение. Да се поклоним на светия Господ Иисус, Който едничък е безгрешен. Да произнесем спасителните думи: „Христос Воскресе!“ Да изживеем пасхалната радост! Да издигнем молитвен глас! Да възпеем празника на празниците, тържеството на тържествата и победата над победите.

Възкресението на Иисуса Христа е най-великото тържество на вярата, надеждата и любовта. Затова повярвалите винаги с „вяра ходим“ (2Кор.5:7), с вяра „живеем, и се движим, и съществуваме“(Деян.17:28). Тази вяра ни дава надежда за спасение (Рим.8:24).

Синът Божий се въплати, за да бъде близо до нас. Страда, за да ни научи на търпение, умря (заради нашите грехове), за да не униваме. Възкръсна за да ни дарува вечен живот.

„Всички – казва св. Ефрем Сирин, – които идват при Бога и искат да се удостоят с вечен живот, трябва преди всичко безукорно да спазват православната вяра и нито заради успешно получаване на чин, нито поради ласкателства пред силните или от страх пред тях, да не ставаме предатели на безценната съкровищница на вярата.“

Тази година посрещаме Светлото Христово Възкресение в много необичайна ситуация. Дават ни се знаци! Вярващите хора, православният Божи народ, вижда знаците и разбира как те трябва да се тълкуват. Без да навлизам в дълбочината на богословските аспекти, ще си позволя да споделя, какво според мен се случи по времето на тазгодишния Велик пост.

В дните на тазгодишния Велик пост, в дните, в които целият православен християнски свят се подготвя да посрещне Светлото Христово Възкресение, лукавият се нахвърли срещу Църквата с невиждана ярост. Използвайки някакъв вирус, чиято поява, в крайна сметка, вероятно е следствие от човешка немарливост, той поиска ни повече, ни по-малко следните неща. Лукавият поиска да се забрани на Църквата да дава, а на хората да приемат Светото причастие, тялото и кръвта Христови. Да се спре отслужването на Светата Божествена литургия. Ако не може съвсем да се спре отслужването на Светата литургия, то тя да се отслужва без присъствието на Божия народ. За целта да се затворят храмовете. И най-голямата гавра: ако може църковната йерархия сама да поиска да се затворят храмовете! Ние знаем, че с Възкресението Си, Иисус Христос е победил лукавия и ще го побеждава до последно, и това го докарва до ярост, а Църквата, която съобщава този факт, му е трън в очите, но този път той – дявола надмина себе си: той се опита да накара Църквата да се отрече от тайнствата, да се отрече от Иисус Христос, да се отрече от Истината, в която вярва и която проповядва. Нещо повече, Църквата трябваше да бъде накарана да каже, директно или индиректно, че няма нищо по-важно от земния живот и, че смъртта е много страшна. С това трябваше да бъдем накарани да признаем, че земната смърт е окончателен край, че с нея приключва всичко и, че следователно няма Възкресение. Трябваше да отречем, че Христос е възкръснал, да отречем днешния ден. Лукавия поиска Църквата да ликвидира сама себе си! Наистина е много лукав! Както се казва: добър опит, но отново не успя! Защото Победителя на смъртта Възкръсналия наш Спасител ни каза: „ще съградя църквата Си, и портите адови няма да й надделеят“(Мат.16:18).

Най-категорично, обаче, искам да кажа, че не обвинявам никого от онези, които през последните седмици станаха проводници и изразители на

подобни мисли и искания. Те не са виновни! Моля се за тях.

Българската православна църква не се отказа от тайнствата, не се отказа да преподава Светото причастие, отказа да затвори храмовете. Българската православна църква отказа и отказва да приеме, че земната смърт е окончателен край! Земната смърт, братя и сестри, изобщо не е страшна. Тя е просто част от пътя, който всеки трябва да извърви, за да постигне живот вечен. Иисус Христос го доказа със собствения си земен път, със собствената си кръстна смърт и със собственото си Възкресение. И това е исторически доказан факт. Няма как Църквата да се отрече от Истината! Това няма да стане!

Други църкви не издържаха. Без видим натиск от вън сами заключиха храмовете, сами спряха да преподават Свето причастие, сами свещеници започнаха да отслужват Светата литургия. Те знаят, че това не е правилно. Защо го направиха, не знам. Единственото обяснение е: от страх. Те трябва да обяснят какъв точно е този страх. Страх от смъртта? Страх от общественото мнение? Страх от санкции? За последното само ще кажа: църква, която се бои от санкции, църква, която не е готова да приеме несправедливи обвинения и мъченическа участ заради вярата, има проблем. Българската православна църква, слава на Бога, показа, че е църква на истинно вярващ православен Божи народ и няма проблем със страха. С което, надявам се, доказа, че е достойна за високата мисия, която й е възложена от самия Иисус Христос. Защото, Той Спасителя Христос е с „нас през всички дни до свършека на света“ (Мат.20:28).

Другаде храмовете бяха затворени с принудата на държавните власти. Нека този грях срещу Църквата и срещу Божия народ да тежи на душите на тези, които го извършиха. Българската държавна власт не сложи такъв грях на душата си, а направи точно обратното. Не знам, братя и сестри, колцина вярват в чудеса, но пред очите ни, през последните десет дни се извърши нещо, което в днешните материалистични, атеистични и богоборчески времена може да се сравни с чудо! Властта, която по Божи промисъл точно в този момент носи тежката отговорност за съдбините на българския народ, не издаде онази заповед, която мнозина очакваха и не затвори храмовете. Имаше силата да го направи, но не го направи. Вярвайте ми, когато чух по телевизията министър-председателят на България да казва: „За всичко друго имам воля, но не мога да затворя църквите” и „Господ ще ни съди накрая”, се прекръстих и се разплаках. Да нямаш воля да затвориш църквите, когато за определени групи това очевидно е най-главната и основна цел на

карантината, е израз на най-силната воля, която изобщо може да съществува! Този момент, братя и сестри, беше исторически! Един ден в църковното предание ще се разказва как през 2020-тата година от Рождество Христово, в малка България, в дните, в които всички бесовски сили са се били развилняли, за да помрачат празника на Христовото Възкресение, българския министър-председател Бойко Борисов се е изправил със смелост и чиста православна вяра, за да защити православната църква, а църквата и държавата са се съчетали в най-пълната симфония, която не се е случвала в християнския свят от поне хиляда години насам. Благославям от цялото си сърце и душа министър-председателя на България Бойко Борисов, ръководството на Националния оперативен щаб за тяхната смелост и издръжливост и всички други мъже и жени от управляващия синклит на българската държава, които с делата си показаха не просто, че можем да имаме обща кауза, но и коя може да бъде тази кауза! Бог вижда всичко това и ще запази България, убеден съм.

Сега, след като портите адови за пореден път не можаха да надделеят над Църквата (Мат. 16:18), се надявам, че нещата ще започнат да се успокояват и животът ще започне да се връща към предишния си ритъм. Църквата и държавата показаха на българския народ, че трябва да сме единни, че не бива да се страхуваме и, че трябва да имаме вяра. В Бог и в себе си. Това ако имаме, всичко останало ще се нареди. Още веднъж ви казвам: стига вече с този страх! Спрете да се страхувате! Имайте вяра! Животът е вяра, а вярата е единственото, което осмисля и дава пълнота на нашия живот! Бог да ви благослови всички! Бог да пази България!

Честито Възкресение Христово!

bg-patriarshia.bg